



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně **M. K.**, Mgr. Magdou Havlovou se sídlem Nové sady 27, Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o plný invalidní důchod vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 22 Cad 20/2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2005 č. j. 22 Cad 20/2005 - 16,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Odměna soudem ustanovené zástupkyně žalobkyně Mgr. Magdy Havlové **se určuje** částkou 650 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2005 č. j. 22 Cad 20/2005 - 16, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2004, kterým byla zamítnuta její žádost o plný invalidní důchod, a bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že shora uvedeným rozhodnutím žalované byla zamítnuta její žádost o plný invalidní důchod podle ust. § 38 zákona č. 1551/1996 Sb., o důchodovém pojištění, neboť podle posudku lékaře OSSZ Prostějov ze dne 9. 12. 2004

nebyla plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20 %.

V žalobě, kterou na výzvu krajského soudu doplnila popisem zdravotních obtíží, jimiž trpí a způsobem jejich léčby, uvedla, že se podrobila celkem třem operacím a má nadále vertebrogenní obtíže. Navrhla zrušení přezkoumávaného rozhodnutí a na základě přezkoumání zdravotního stavu přiznání plného invalidního důchodu.

Krajský soud provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně (dále jen „posudková komise“) ze dne 21. 4. 2005. Posudková komise za účasti odborného lékaře-ortopeda vyhodnotila zdravotní dokumentaci uvedenou v posudku s tím, že jednotlivé lékařské nálezy byly posudkově zhodnoceny. Posudková komise vycházela ze skutečnosti, že žalobkyně je posuzována jako kvalifikovaná dělnice v potravinářském průmyslu a službách. Posudková komise označila za rozhodující zdravotní postižení stav způsobený vícečetným zdravotním postižením s rozhodujícím podílem deformity nohy vlevo po artrodeze metatarsofalangeálního kloubu palce nohy a prolongaci paprsku štěpem z kosti kyčelní pro pooperační deformitu nohy po třech předchozích operacích. Míra poklesu soustavné výdělečné činnosti byla stanovena podle příl. č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., kapitola XV, oddíl H, položka 65, písm. b), na 20 %. Tato míra byla stanovena po komplexním posouzení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení, která se na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně podílejí, a dále s ohledem na dosaženou kvalifikaci a dříve vykonávanou výdělečnou činnost. Pro stanovení jiné míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyly shledány v odborných nálezech objektivní podklady.

Z posudkové dokumentace OSSZ Prostějov – z posudku lékařky ze dne 9. 12. 2004 krajský soud zjistil, že rozhodující zdravotní postižení i míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti byly zhodnoceny shodně s posudkovou komisí.

Krajský soud ve smyslu ust. § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem, a ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu takto zjištěného. Krajský soud vzal za prokázané, že skutečnosti uvedené v posudku lékařky OSSZ Prostějov ze dne 9. 12. 2004, týkající se zjištění rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně, souhlasí se skutečnostmi zjištěnými posudkovou komisí. Onemocnění, které bylo determinováno jako základní rozhodující postižení bylo posouzeno shodně, shodně byla stanovena i míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Vzhledem k tomu, že posudková komise vyčerpávajícím způsobem zjistila skutkový stav věci, objektivně vyhodnotila zdravotní dokumentaci, krajský soud vyvodil právní závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované žalobkyně nesplňovala zákonné podmínky plné invalidity podle ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně spatřuje důvod kasační stížnosti v ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Žalobkyně uvedla, že při projednávání její žádosti o plný invalidní důchod došlo k pochybení správního orgánu i soudu. Rozhodnutí správního orgánu je nezákonné, neboť správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav ve vztahu k podmínkám ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., čímž porušil ust. § 3 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád, a v důsledku toho i nesprávně posoudil její žádost. Posudek zpracovaný posudkovou komisí není objektivní

a neodpovídá zdravotnímu stavu žalobkyně. Není zřejmé, proč posudková lékařka OSSZ v Prostějově a následně posudková komise stanovila míru poklesu na 20 %. Odkaz na dosaženou kvalifikaci a dříve vykonávanou činnost, stejně jako obecný odkaz na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídá posudkovým zásadám. Byly porušeny obecné posudkové zásady vyjádřené v kapitole XV, oddíl H přílohy ke shora uvedené vyhlášce. Byly porušeny i posudkové zásady platné pro kapitolu XV. Při zjištění pohybových a degenerativních změn je nutno srovnat, zda jejich rozsah a výskyt přesahuje rámec změn typických pro určitý věk. Pouhé rentgenologické zjištění degenerativních změn nepředpokládá pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti, stejně tak skutečnost, že byla provedena operace na končetině nebo na páteři nebo došlo k úrazu. Při chronických zánětech kloubů je nutno přihlídnout vedle poruchy funkce také k aktivitě procesu.

V řízení před správním orgánem i před krajským soudem žalobkyně poukazovala na svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a navrhovala, aby zdravotní stav byl znovu prověřen. Vůči závěrům posudkové komise má žalobkyně zásadní námitky, závěry nepovažuje za objektivní. Neobjektivitu závěrů posudku spatřuje v tom, že komise je zřízena Ministerstvem práce a sociálních věcí a nejedná se o nezávislého znalce či jiného odborníka z příslušného oboru. Diagnostický souhrn na straně 2 posudku pak obsahuje daleko více zjištění než závěrečné posudkové zhodnocení na straně 4 a z toho vyplývá, že všechna zjištění nebyla do posudkového závěru zahrnuta.

Žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud, vázán důvody a rozsahem kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil věc takto:

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, Ministerstvo práce a sociálních věcí posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkoumaného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

V projednávané věci krajský soud postupoval podle shora uvedeného ustanovení, když požádal o přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně ve věci přezkoumání rozhodnutí žalované v řízení o plný invalidní důchod posudkovou komisí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soud takový posudek hodnotí jednotlivě i v souhrnu s ostatními důkazy jím provedenými i s důkazy provedenými před správním orgánem; ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného. Nevzbuzuje-li obsah podaného posudku pochybnosti o své úplnosti a správnosti, není odůvodněn požadavek na doplnění dokazování ustanovením znalce z oboru zdravotnictví (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003 - 48).

V projednávané věci krajský soud postupoval v intencích této judikatury a dospěl k závěru o správnosti a úplnosti posudku posudkové komise.

K námitce, že odkaz na dosaženou kvalifikaci a dříve vykonávanou činnost neodpovídá posudkovým zásadám, se odkazuje na ust. § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., podle něhož při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem.

Nejvyšší správní soud připomíná, že míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 20 %, jak ji shodně vyjádřila lékařka OSSZ v Prostějově i posudková komise, by nemohla zakládat ani nárok na částečný invalidní důchod (vyžaduje se podle ust. § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %).

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v řízení před krajským soudem neshledal vady namítané v kasační stížnosti a rovněž považuje posudek posudkové komise za přesvědčivý, správný a úplný.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vychází z ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované nelze náhradu nákladů přiznat.

Krajský soud ustanovil usnesením ze dne 21. 6. 2005 č. j. 22 Cad 20/2005 - 28 žalobkyni k její žádosti pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokátku Mgr. Magdu Havlovou. Odměnu za zastupování a hotové výdaje advokáta platí v tomto případě stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou celkem 650 Kč; skládá se ze 2 úkonů právní služby po 250 Kč (§ 9 odst. 2 advokátního tarifu) a z částky celkem 150 Kč jako náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Částku 650 Kč uhradí Nejvyšší správní soud ve lhůtě uvedené ve výroku rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

